

ležbi in izvedbi brezdvomno lahko šteje med najbolj uspele podeželske taborne.

Na predvečer so brez nehanja pozno v noč pritrkavali svetiljski zvonovi, po okoliških hribovih pa so navdušeni fantje zažgali preko 20 močnih kresov, baklje in 10 m visoki križ, na katerem so po fantovski iznajdljivosti tudi gorele baklje, da je v velikanske razdalje pričal zavednost prleških mož in fantov ter klical, da se prihodnji dan zberejo vsi okoli edino odrešilnega znamenja.

Na praznik so se med neprestanim pritrkavanjem okoli 8.30 začele od vseh strani proti Svetinjam zgrinjati množice ljudi z navdušeno pesmijo na ustih in trdno vero v srcih. Posebno pozornost je vzbujala četica ormoških fantov v krojih, ki jih je večina zbranih videla prvič.

Ves taborni prostor med cerkvijo in šolo je bil eno samo neutešeno pričakovanje, ko je stopil na popolnoma svojsko, okusno tribuno pred šolskimi vrati rojak prof. dr. R. Hanželič in v krepkih, jedrnatih besedah pribijal stavke večne Resnice. Mogočno so odmevale iz moških ust med sv. mašo, ki jo je na prostem opravil domači dekan F. Bratušek, stare ljudske pesmi, številno ženstvo pa je krepko pomagalo.

Po sv. opravi se je pojavil na tribuni stari in junaški borec, g. dekan in ves mladostno poživljen trgalec iz svojega srca besede pozdrava svoji armadi, ki ga tudi v najtežjih časih ni zapustila. Prebral je pozdravne brzojavke Nj. Vel. kraju, knezu namestniku Pavlu, ministru dr. Korošcu, prevz. viaški dr. Tomažiču ter banu dr. Natlačenu, ki jih je ljudstvo z burnim vzdikanjem odobraval. Nato je pozdravil vse navzoče in dal besedo glavnemu govorniku g. prof. Prijateljju. Za njim je nastopil g. prof. Bitenc. Nato je dobil besedo še akademik St. Kociper, ki je z zanešeno odločnostjo, večkrat prekinjen od navdušenih fantov, prilival goriva gorečim poslušalcem.

S himno »Povsod Boga!« se je zaključil krasno uspeh tabor.

Sv. Marko niže Ptuja

V resnici je bila Mala Gospojnica za vso markovsko župnijo dan, ki ga je Gospod naredil, dan, ki smo ga bili vsi veseli in ki nam ostane v najlepšem spominu. Ganljiva je bila dopoldanska slovesnost v cerkvi, ko je bilo sprejetih 85 vrlih in dobrih deklet v Marijino družbo. Slovesen sprejem je izvršil p. Mirko Godina, gvardijan oo. minoritov v Ptuj, ki je imel tudi lep in spodbuden nagovor na novosprejete Marijine družbenke. Po sprejemnih obredih je bila slovesna služba božja.

Po večernicah se je vršil športno-telovadni nastop fantovskih odsekov ptujskega okrožja, ki je nadvse zadovoljivo izpadel, saj je treba računati s tem, da so nastopili skoro sami kmečki fantje, ki so povečini začeli telovaditi in vežbati šele z letošnjo pomladjo. Kljub silnemu in napornemu kmečkemu delu so pokazali dosti volje, doprinesli dosti žrtev, tako, da jim k njihovu uspehu, ki so ga na nastopu pokazali, moremo iskreno častitati. Ljudje iz markovske župnije, iz Ptuja in drugih sosednih župnij so pokazali veliko zanimanje za delo naših fantovskih odsekov, zato pa so prostor okrog telovadilšča tudi popolnoma napolnili. Dva tisoč gledalcev je zvesto sledilo izvajanju telovadcev na orodju, kakor tudi prelepim skupinskim in prostim vajam. Z navdušenja polnimi besedami

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomšeko-ve svetinjice, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinjice se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

g. prof. Aliča iz Ptuja in g. kaplana se je s himno slovenskih fantov, ki smo jo peli vsi, zaključila ta lepa prireditev.

Ribnica na Pohorju. V nedeljo 5. septembra je praznovalo Katoliško prosvetno društvo v Ribnici na Pohorju 50 letnico obstoja. Ta zlati jubilej je društvo slavilo skromno, a zato tem bolj pristrčno. Ob 6 je bilo med sv. mašo skupno sv. obhajilo članstva. Ob 10 slavnostna pridiga o katoliški prosveti, ki jo je imel g. dr. Držečnik. Sv. mašo je daroval g. novomašnik iz Gornje Radgone Alojzij Kovačič. Popoldne je bila v Katoliškem domu proslava. Pevski zbor je ubrano zapel. Slavnostni govornik domači g. kaplan Jakob Sem je najprej očrtal zgodovino društva. V začetku so bile velike težave, saj je bilo takrat nemčurstvo v Ribnici moda. Ko je hotelo društvo prirediti nedolžno igro »županova Mica«, so to preperečili krajevni faktorji. Prva igra je bila: »Kje je meja?« Od leta 1920 do danes je društvo priredilo okrog 40 iger. Ima svojo knjižnico in prostore v Katoliškem domu, ki je last cerkve. Zloglasni diktatorski režim JNS je 17. februarja 1933 društvo razpustil, a je bilo 24. junija 1933 spet dovoljeno. Govornik je nato

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največje trpe na trdi stoli, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti,

Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

poudarjal, da je društvo raslo iz dveh osnov: iz katolištva in slovenstva. In tudi v prihodnje bo šlo iz teh dveh osnov in po potih, ki so jo začrtali naši narodni velikani: Slomšek, Krek, Jeglič. — Sledila je duhovna Ghéonova igra »Sultanova hečrka in dobri vrtnar«. Igralci so se globoko živeli in igro podali tako, da bo vsem ostala dolgo v spominu.

Laporje. Naša mladina pripravlja za nedeljo 26. septembra nekaj posebnega. Imeli bomo takrat tako zvan »farni dan« z zelo zanimivim sporedom. Že sedaj opozarjamo na to prireditev.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Žalostno so zapeli lenartski zvonovi, ko so oznanjali, da nas je v nedeljo 5. septembra zapustil vzoren katoliški fant Franc Mlakar iz Porčiča. Mnogo obetajoči, življenja poln in zvest katoliškim načelom, je že skoro izučen krojaške obrti legel letos spomladi v bolniško postelj in kljub vsej skrbni ne-

gi svoje matere je podlegel zahrbtni jetiki. Pogreb, ki se je vršil v torek 7. septembra, je dokazal priljubljenost pokojnika in to naj bo v tolažbo skrbni materi, da je njen sin tako junaško trpel v bolezni in da je umrl zvest svojim idealom. Svetila mu večna luč — materi in ostalim naše sožalje!

Brinjeva gora nad Prevaljami. Lepa je prevaljska fara. Med prevaljsko in guštanjsko faro se ponosno dviga v zrak na sončni strani hrib Brinjeva gora. Daleč naokrog je znana kapela sv. Kozme in Damijana, katera je bila prenovljena in kamor prihajajo dan za dnem romarji od blizu in daleč prosit za ljubo zdravje. V nedeljo 26. septembra se bo darovala na Brinjevi gori ob pol desetih sv. maša s pridigo.

Remenik. Druga obletnica blagoslovitve stolpa pri Sv. Pankraciju se obhaja na kvaterno nedeljo, to je 19. septembra. Veliko veselje je vladalo pred dvema letoma na ta dan. Vse je bilo veselo in v družbi svojih znancev in prijateljev prepevalo na lepi točki na meji. Dve leti je že, a žal še morajo čakati razni upniki, ki so delali, ali ki so denar posodili! Je letos bilo izredno slabo vreme za izletnike in tako tudi za stolp se ni nabralo kaj znatnega. Tem potom prosimo vso slovensko javnost, naj daruje še za obmejni kraj, za lepi stolp, ki je dlga cerkve na meji in vsemu okraju!

Sv. Lenart v Slov. goricah. (Čemu so okna na katoliških prosvetnih domovih?) V lepem Sv. Lenartu v Slov. goricah, bivši trdnjavi JNS in Goriškega itd., žida tamkajšnje Katoliško prosvetno društvo nov oder. To seveda JNSarje strašno bode v oči in se sprašujejo, čemu imata dvorana in oder toliko oken. Odgovarjamo: Zato, da bodo JNSarje, če bodo prišli v Narodni

dom na shod, kar skozi okna vun pometali, ker skozi vrata ne bodo imeli časa oditi. (Bližajo se občinske volitve in JNSarjem bo tenka, pretenka predla: O zdaj, o zdaj... pa nikdar več... Je JNS že davno preč.)

Sv. Vid pri Ptuj. Zadnje čase so se dogodile v našem kraju velike izpremembe. Najprej nas je zapustila gdčna učiteljica Podjaveršek Antonija, ki je bila premeščena v Novo cerkev pri Celju. Škoda za njo, saj je tako lepo vadila in vodila na šoli mladinski zbor, ki je večkrat tako lepo prepeval ob nedeljah in praznikih pri sv. maši. Mladina jo bo ohranila v lepem spominu, mi ji pa želimo no novem službenem mestu vse najboljše. — Te dni nas je zapustil naš dosedanjji g. župnik p. Konstantin Očepek. Imenovan je bil za župnika na Ptujski gori. Težko nam je za njega. Saj je toliko dobrega storil za naš Celjo to je dosegel, da homo dobili v našem kraju električno razsvetljavo. Po hišah namreč že napeljujejo električni vod. Želimo mu na Ptujski gori mnogo uspeha in božjega blagoslova, za ves trud in za vse, kar je storil nam, pa mu Bog plačaj! — Veseli pa smo, da je prišel med nas zopet g. p. Karel Jelusič za novega župnika. Bil je že pri nas kaplan. Ob nastopu župnije mu želimo, da bi se počutil med nami srečnega ter da bi nebo rosilo svoj blagoslov na njega in na njegovo delo. — Fantje in dekleta se pridno pripravljamo na tabor, ki bo 19. septembra v Ptuj.

Velika Nedelja. V »Domovnik« od 2. septembra se znani dopisnik zaletava v naš občinski odbor, češ, da se ni pravilno postopalo pri nastavitvi novega občinskega tajnika. Ker »Domovina« ravno v dotični številki na naslovn strani

z debelimi črkami piše o »Resnici, hčerki božje, bodi torej ravno resnica na ljubo povedano sledeče: Novi občinski tajnik Fideršek Hinko ni bil nastavljen, temveč izvoljen, ker se je volilo z listki ter je dobil devet glasov, medtem ko sta Kumer Alojz in Hrzič Avgust dobila dva in tri glasove. Odborniki se pri volitvi niso ozirali toliko na osebnost, temveč na pravičnost, za kar jim gre vsa čast, kajti Kumer ima lepo kmetijo brez dolga ter tudi nima skrbi za družino, ker nima otrok, medtem ko je Fideršek sin vdove s številnimi nepreskrbljenimi otroci, med katerimi je on najstarejši. Hrzič pa je itak imel službo občinskega tajnika pri Svetinjah. Med drugim se dopisnik oprezno, kakor maček vrele kaše dotakne likvidacije agrarnih upravičencev, češ, da se nekaterim zdijo zadnji plačilni nalogi znatno previsoki. Mi pa pravimo, ne samo znatno previsoki, temveč tudi neupravičeni in le pametni razsodnosti naših ljudi se je zahvaliti, da ni nastala dolgotrajna pravda, katera bi najbrž bila za nekoga zelo dvomljiva in najbrž tudi pogubna.

Ormož. (še kmečki tabor v Ormožu.) Napadom na kmečki tabor v Ormožu se je končno pridružila še »Domovina«. Prav je tako, ker bi sicer družba ne bila popolna. Gliha pač vkup striha. Signal je dalo »Jutro« in na ta signal so pricapljali vsi, ki jih vežejo na »Jutro« srčne ali drugačne vezi, četudi si te vezi mnogokrat sramujejo priznati. Kako važna je Kmečka zveza za naše kmečko ljudstvo, je najboljši dokaz ravno v tem, da jo združeno napadajo vsi tisti, ki so slovenskemu kmetu sovražno stališče vedno zavzemali. Kaj pa je prav za prav vzrok vseh teh napadov? Vso to družbo mori zelena zavist, kajti priznati morajo vsaj sami sebi, da je kmečki tabor v Ormožu, kljub vsem intrigam in nasprotovanju vendarle krasno uspel in pokazal, da vsaj 95% tukajšnjega kmečkega ljudstva ne bo nikdar sekundiralo čedni družbi, ki jo predstavljajo »Jutro«, »Kmetijski list«, »Domovina«, »Slovenska vas« itd. Zelena zavist jih mori tudi zato, ker si morajo priznati, da njihov krog ni zmožen kakega pametnega dela v dobrobit ljudstva, ampak le zabavljanje, hujakanje in razdiranje vsega, kar je dobro, koristno in pametno. To jim gre — v zvezi z njihovim neodoljivim pohlepom po oblasti — na živce in se ni čuditi njihovim histeričnim napadom. Preveliko čast bi zato skazali »Domovini«, če bi polemizirali z njenimi in nje vrednega dopisnika izvajanji, ki so podobna onemoglemu bevskanju pomehkuženega ščeneta, ki se v svesti svoje nemoči hoče uveljaviti vsaj z bevskanjem.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Selekcijnska organizacija priredi 24. septembra razstavo s premovaljem sivopšenične govede, kar se priporoča še ostalim živinorejcem, da si jo ogledajo. Ob koncu razstave se podeli rejcu najlepše živine banovinska in okrajna nagrada.

Rečica ob Savinji. Pred nedavnim je hodil po naših krajih neki agent iz Celja, ki je nagovarjal šivilje in druga dekleta, naj se prijavijo v par mesecev trajajoči tečaj, v katerem naj bi se dekleta ob nedeljah naučila modernega prirojanja. Tečaj bi se naj vršil v sosednjem trgu. Objubil je tudi, da bo na tečaju poučevalo sedem prirojevalnih učiteljev. Kazal je razne silke z več silčnih tečajev. Za to je pa potrebna seveda strokovna knjiga, ki se je lahko pri njem naročila. Knjiga »Universal«, ki je sicer vredna par kovačev, je stala pri njem 165 din. Kot vpisnino je zahteval 30 din. Da je cena knjige tako visoka, je razlagal, je vzrok ta, ker so v tej cenil računani že vsi stroški za praktičen tečaj in plača učiteljem. Mladi ženski svet, željan, da se kaj nauči, se je dal preslepit, Priglasilo

se je za tečaj kakih 20 deklet. Plačati so morale naprej. In kaj je bilo s tečajem? Dvakrat se je vršilo kratko in ničvredno predavanje.

Laporje. V nedeljo 19. septembra se bo blagoslovila nova cesta, ki veže Križni vrh preko Žabljeka in Leviča z Ločami. Tako je vzpostavljena nova zveza med dravinjsko dolino in Slov. Bistrico. Za laporsko župnijo bo to velikega pomena.

Studenice pri Poljčanah. Na Marijin praznik 8. septembra smo doživeli v naši župniji prekrasen dan, ki nam bo dolgo ostal v spominu. K oltarju božjemu je prvič pristopil naš rojak č. g. Spec Janko, salezijanec. G. novomašnik je iz preproste družine z Brezije; dobri ljudje, predvsem g. svetnik in župnik J. Čede, člani tretjega reda, sorodniki, so mu pomagali v šolanju, zato je bil za te blage duše dan nove sv. maše g. Janka dan kronanja vseh premnogih žrtev in odpovedi. Po sv. maši je g. novomašnik povabil svoje goste v samostan č. ss. magdalenk. Tu so dobre sestre pripravile lepo družinsko slovesnost, med katero smo vsi iskreno častitali g. svetniku, g. ravnateljju, ki sta g. novomašnika največ časa pripravljala na ta sveti stan. Tudi namestnikoma dragih pokojnih staršev smo iskreno častitali in jima želeli, da bi še kdaj svojega sina tako blagoslovila pred vstopom k oltarju kot danes g. Janka. Vsi gostje se č. ss. magdalenkam za vso prijaznost in gostoljubnost pristrčno zahvaljujemo. Za vso faro je bil dan nove sv. maše velik praznik.

Peter Rešetar rešetari.

Pucelj dobi komisarja. Če katero društvo prekorači svoj delokrog, dobi komisarja; to je doživela sedaj »Narodna odbrana« v Belgradu. Pucelj se je tega zelo ustrašil. Tudi on je prekoračil svoj delokrog in sedaj pričakuje, da dobi komisarja.

Borba za konkordat se še vedno vrši v srbskih krajih. Zanimivo je, da branijo pravice katoličanov pravoslavni poslanci JRZ, da pa se borijo zoper konkordat katoliški poslanci JNS. Če to ni narobe svet! Krivi pa smo mi katoličani, ker take katoliške poslance JNS pustimo politično živeti. Zdaj, ko pridejo zopet med nas volilce, jih bomo temu primerno pozdravili. Že komaj čakamo!

Poplava. Zadnji čas vidim celo poplavo raznih novih časopisov, ki so namenjeni za slovenski

narod. »Slovensko besedo« izdajajo ljudje, ki so v službi tiste JNS, ki je v »Slovenskem gospodarju« zahtevala črtati besedo slovenski, ko je bila vlada JNS in izdajatelj Marušič pa dravski ban. »Slovensko vasa« izdajajo ljudje, ki poznajo to vasa le tedaj, kadar grejo na jago za volilnimi glasovi. »Neodvisnost« izdajajo ljudje, ki so odvisni od »ljudske fronte«. Poleg teh pa je cela vrsta listov za delavce. Naravnost poplava! Treba bo, da bomo napravili tako, kot so sedaj storili Hrvatje zoper protihrvaški tisk, da ne bomo zaradi poplave utonili v mrežah JNS.

Novi senatorji. Mnogim, ki letos odpadejo, je žal, da niso svoj čas napravili takega zakona, da bi lahko ostali senatorji do konca svojega življenja. Sedaj pač ne pridejo več nazaj...

Pet evangelijev — pravijo, da imajo v Vojniku. Tu je res čuden kraj. Mislite si, da je dal župan podreti oltar, kjer bi naj bil evangelijski pri procesiji. Tudi je občinski svet sklepal, kje naj oltarji stojijo. Pa drugače ta občinski odbor ni tako pobožen, da bi bil vsaj pri enem evangelijski! Mi katoličani imamo res samo štiri evangelijske, petega pa ima JNS v Vojniku za sebe in svoje »vernike«. Župan Mikuš bo pa le v kroniki našega trga imel svojo zgodovino, kako je oltarje podiral. Pa bo sedaj tudi svojo procesijo priredil. In jaz mu bom z rešetom zvonil.

Dogodek. Društvo narodov zboruje in med drugimi točkami je na dnevnem redu tudi »dogodek« na Vzhodu. Tako se namreč sedaj imenuje vojna med Japonci in Kitajci.

Nedeljiva Koroška. Na Koroškem so imeli te dni to korajžo, da so slovensko lipo v Rožu požgali. Hoteli so s tem pokazati, da hočejo nedeljivo Koroško. Saj je res ni treba deliti, spada vsa skup, in sicer tja, kamor poganjajo korenine slovenske lipe. S tem, da so lipo požgali, korenin niso izruvali in zaman bi se tudi trudili! Korenine segajo pod Peco in pod Karavanke! Bomo pa malo v zahvalo zato pogledali po jugoslovanskih hrastih, ki jih tako zvesto gnoffi JNS.

Zaradi varnosti. Vse države so pozvale svoje ladje v Sredozemskem morju na pripravljenost. Top je odprt proti topu, puška proti puški. Vse se godi samo zaradi varnosti, da ne bi bilo vojne požara. Saj verujem, da ga tamkaj na morju tudi ne bo, ker zadete ladje takoj potonejo. Sploh vojne ne more biti, če smo vsi na varnem. Zdi se mi pa, da smo bili v vojnem času bolj na varnem.

Nedeljska tabora.

Kljub skrajno slabemu vremenu v nedeljo 12. septembra sta se vršila dva dobro obiskana prosvetna tabora, ki sta pokazala s hvalevredno udeležbo požrtvovalnost našega dobrega kmečkega naroda in njegov smisel za prosveto.

Tabor v št. Ilju

Tabor v št. Ilju v Slov. gorah je bila prvotno na prostem napovedana prosvetna manifestacija obmejnega prebivalstva. Radi neprestanega naliva se je morala služba božja vršiti v župni cerkvi, zborovanje pa pod Sfiligojevim gospodarskim poslopjem. Sprevod večstoglavne množice se je ob igranju godbe razvil po prihodu mariborskega vlaka od kolodvora skozi vas proti cerkvi. Sprevod so otvorili konjeniki, za temi kolesarji, narodne noše, člani fantovskih odsekov v krojih z zastavami ter mnogo drugih ljudi. Pridigo in sv. mašo je opravil v cerkvi g. prof. Gregor Zafošnik iz Maribora. Med sv. ma-

šo je prepeval domači pevski zbor in je igrala gasliška godba.

Po službi božji je otvoril zborovanje pod Sfiligojevim gospodarskim poslopjem ob navzočnosti 2000 ljudi banovinski zdravnik v št. Ilju g. dr. Maks Sevek. Pozdravil je ministra dr. Kreka, okrajnega glavarja Popoviča, podžupana Žebota, šefa kmetijskega oddelka inž. Murija in še več drugih odličnikov iz Mariboru, ter vse zborovalce. Predlagane udanostne brzojavke kralju, knezu namestniku Pavlu, dr. Korošcu in banu so bile navdušeno sprejete ob sviranju državne himne.

Glavni govornik proti vsemu pričakovanju dobro obiskanega zborovanja je bil g. minister dr. Miha Krek, ki je v svojem stvarnem govoru posebno naglašal 40 letnico šentiljskega prosvetnega društva. Za g. ministrom so govorili g. prof. Prijatelj iz Maribora, g. podžupan iz Maribora in šentiljski rojak Fr. Žebot ter bivši oblastni predsednik dr. Leskovar.